

suggused. Hans náitas ennast jo norelt ülles kui rahha-ahne, kes ei pölgand mitte, fa alwal wiil ennesele middagit forjada. Miglas ei raisand kül fa mitte omma piisukest warrandust, agga kui waestele tulli middagi jaggada, siis temma ei olnud mitte sitke. Kui Hansule juhtus, et temma teiste kullo peál sai súa ja juu, siis temma wöttis ennesele kahhe innimesse jággo. Ahnus ja süks ollid temma hingे waenlassed, kes tedda wallitsefid. Wanna issa ei olnud kül mitte üsna rikkas mees, agga temma ellas omipeti hólsbo sees Emma olli jubba monne aasta eest surnud, ja kui issa rammetus maks läks, ja Hans täiefs innimesseks olli sanud, siis poeg mótles se peále, ennesele naest wötta; agga se, fedda temma sekts otsis, ei piddand muud kui rikkas innimenne ollema. — Miglas olli senni fa noreks meyheks sanud, ja noudis wanna issale ja ennesele abbi sata fest, et temma üht prisket, töteggiat ja jummalakartlikko abbi-easa ennesele árrawallises. Misuggust temma

leidis üsna liggidalt. Issa perres tenis üks au-wåårt noor túdruk, kes kül rahha polest ma-ne, agga feige kólbodusse párrast täieste rikkas olli. Wanna issa ei sowind fa Miglas sele parremat, kui seddasamma túdruko, kes feige omma allandslikko ja tassase mele sees ennamiste ainouksi keik maia asjad wågga hästi olli toimetanud. Muido olli temma fa illusa náoga.

Sedda ennam Hans tedda laitis ja sedda nou, mis wend ennesele olli wötnud, ja kui Miglas ei annud sest mitte ennast lasta foikutada omma targa mele sees, siis hakkas teine tedda näerma ning pilkama, ja ütles, et wend olleks nisammoti hästi teinud, kui olleks firiko waeste hulgast üht ennesele abbikasaks wötnud. Ütles weel, et kui Miglas fa eddesviddi ni wåhhe rahhast piddi holima kui tånnini, siis ehk lähhäks temma isse senna pool ennesele fohta firiko ukse ees otsima. — Miglas jái segi-párrast püsti omma targa nou peále. Agga surem kahjo, mis sest maidlemisest wendade